

Wykorzystamy zasoby torfu

Doświadczona wykazała, że właśnie torf dodany do obornika, względnie do innych szybko rozkładających się nawozów organicznych...

Przez zmieszanie torfu z nieczystościami stałymi (zmiot kł. liście, chwasty, popiół, odpady kuchenne, zwierzęce, rybne itp.)...

Wskutek działania bakterii, rozwijających się w kompostach, uruchomione w torfie składniki pokarmowe...

W br. będą prowadzone doświadczenia kompostowania torfu z wapnem polifosfatycznym (kop. siarki) oraz z wapnem defekacyjnym (oukrownia).

W zakresie chemicznego przetworstwa torfowego, Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy przystępuje w br. do uruchomienia w Rzemieniu (pow. Mielec) zakładu...

W porównaniu z rokiem 1956 było to o 49 proc. więcej. W 1958 r. reaktywowana spółdzielnica mleczarska zakupiła na wsi 73 mln litrów mleka.

7-letni plan rozwoju rzeszowskiego rolnictwa zakłada, że ilość krów mlecznych wzrośnie z 496 tysięcy sztuk (5 miejsc w skali ogólnokrajowej) w chwili obecnej do 548 tys. w 1965 r.

W związku z tym musimy bez chwili zwłoki przystąpić do rozbudowy 56 istniejących u nas zakładów mleczarskich...

TRYBUNA PRZEDZIAZDOWA

O D DWU mniej więcej lat notujemy w woj. rzeszowskim stały wzrost dostaw mleka do zakładów mleczarskich. W 1957 r. Zjedn. Przemysłu Mleczarskiego zakupiło na wsi 73 mln litrów mleka.

W porównaniu z rokiem 1956 było to o 49 proc. więcej. W 1958 r. reaktywowana spółdzielnica mleczarska zakupiła na wsi 73 mln litrów mleka, zaś w 1959 r. winniśmy zakupić 109 mln litrów mleka.

150 MLN ZŁOTYCH NA MODERNIZACJĘ I BUDOWĘ ZAKŁADÓW

W związku z tym musimy bez chwili zwłoki przystąpić do rozbudowy 56 istniejących u nas zakładów mleczarskich, które wybudowane przeważnie jeszcze przed wojną, przystosowane często do napędu ręcznego...

Jeżeli o rozbudowie zakładów mleczarskich mowa, war to w tej sprawie rzucić parę uwag i projektów godnych we dług mnie rozpatrzenia przez zarządy poszczególnych spółdzielni mleczarskich...

TRYBUNA PRZEDZIAZDOWA

O wielkości tych zakładów świadczą sumy przeznaczone na ten cel. Zakład mleczarski w Mielcu będzie kosztował 11 mln zł. Jego budowa będzie zakończona w 1961 roku.

Zdajemy sobie sprawę z tego, że z wykonaniem planu inwestycyjnego będziemy mieli niemałe trudności. Chodzi przede wszystkim o znalezienie wykonawców robót...

Jeżeli chcemy dorównać tym województwom, osiągnąć wskaź-

liczono to byłoby minimum wy-starczające do zabezpieczenia w paszę hodowanego przez chłopów bydła.

W 10 tys. gospodarstw będziemy chcieli wprowadzić preliniarze paszowe pozwalające na racjonalne użytkowanie pasz. 75 tys. chłopom chcemy pomóc w budowie gnojowni.

Wieloletnią perspektywę planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

KIERUNEK INWESTYCJE

konawców solidnych, gwarantujących oddanie poszczególnych obiektów w terminie i bez usterek.

Spotykaliśmy się dawniej z wypadkami, że spółdzielniom bardziej zależało na rozbudowie pomieszczeń administracyjnych...

POTRZEBNA SPECJALIZACJA

Jeśli o rozbudowie zakładów mleczarskich mowa, war to w tej sprawie rzucić parę uwag i projektów godnych we dług mnie rozpatrzenia przez zarządy poszczególnych spółdzielni mleczarskich...

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Wieloletnia perspektywa planach na najbliższe 7 lat winniśmy przedstawiać naszą gospodarce w mleczarniach na produkcję wielokierunkową.

Skarby narodowe wróciły na Wawel

16. II. 1959 r. Zamku Królewskim na Wawelu otwarto wystawę 'Karbów kultury narodowej, rewidynowanych z Kanady'.

Na zdjęciu: Społeczeństwo krakowskie zwiedza wystawę. CAF - fot. Langda

Skórki naszych zwierząt futerkowych na aukcjach w Londynie Sztokholmie i Helsinkach

Skórki naszych zwierząt futerkowych znalazły się na aukcjach zagranicznych, zdobywając sobie uznanie klientów. W bieżącym roku wystawianych zostało ponad 3 tys. sztuk skór norek do Londynu oraz 2 tys. skór lisów niemieckich i norek do Helsinek.

Warto dodać, że przeciętna cena skórki noreczki wynosi 15 dolarów a lisiej 25 dolarów. Tegoroczny eksport skórek powinien przynieść — jak szacuje nasz handel zagraniczny — ok. 2 mln dolarów dochodu.

Kołowrót paradoksów

Podczas bytności w Gorlicach dowiedziałem się od dyrektora Banku, że w ich powiecie zanotowano ostatnio cały szereg 'krzyżujących' się przewozów — tzn. wywozu przez jedne przedsiębiorstwa do innych województw takiego samego surowca, jaki jest sprawowany z krańcowych regionów Polski, do gorlickiego przez inne fabryki.

W reszłym roku Spółdzielnia Metalowo-Drzewna w Przeworsku wyprodukowała dużą partię szufelek do węgla towaru poszukiwanego na rynku. O tej produkcji wiedziało kierownictwo miejscowej PSS, ale wcale nie wyraziło chęci kupienia towaru z 'pierszej reki'.

Jak wiadomo transport samochodowy jest kilkakrotnie droższy od kolejowego, nic więc dziwnego, że bardziej opłaca się żwir sprowadzać z województwa krakowskiego. I tak postępuje wiele przedsiębiorstw budowlanych.

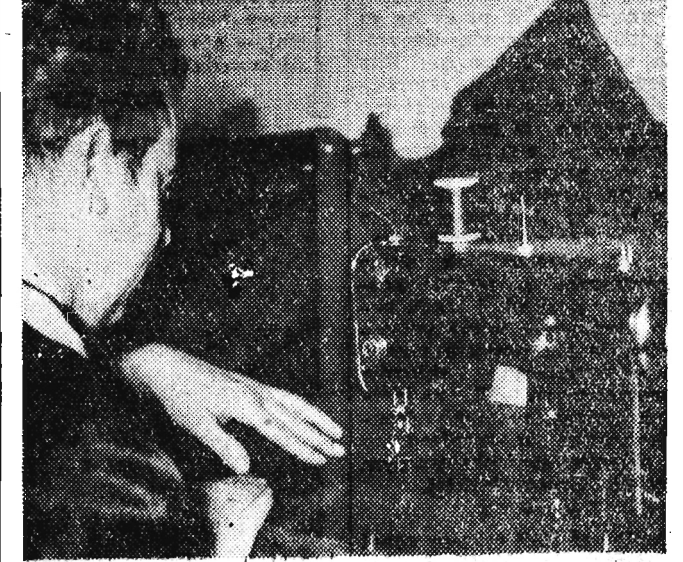
Kopyta i prawidełka produkuje Spółdzielnia Pracy w Dynowie. Towar jej tańszy i lepszy niż z wielu innych produkujących te artykuły spółdzielni, znajduje chętnych nabywców w Krakowie, na Śląsku i gdzie indziej.

Przed świętami w kiosku znajdującym się w gmachu Prezydium WRN, można było kupić ozdoby choinkowe wyprodukowane w Częstochowie, Byd-

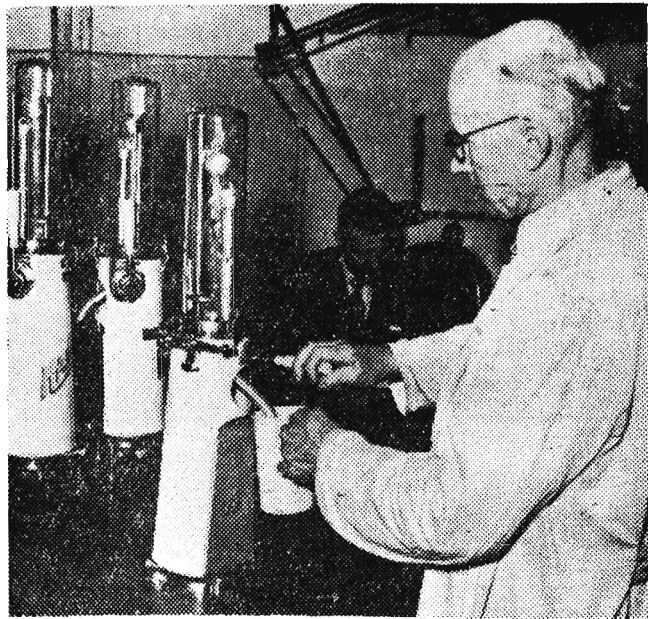
Coś tu nie gra. Stefan Gogolewski

Nowe polskie elektryczne maszyny do szycia

W Łódzkiej Fabryce 'Wifama' wykonany został prototyp pierwszej polskiej maszyny do szycia poruszanej elektrycznie. Jej konstrukcją kierował inż. Ciszewski. Nowa maszyna wyróżnia się prostą konstrukcją i nowoczesnym wyglądem.

Na zdjęciu: Krawiec Stefan Zieliński pracuje na nowej maszynie. CAF - fot. Rozmysłowicz

Ważnym czynnikiem usprawniającym obsługę klienta jest wprowadzanie do handlu automatów. Fabryka maszyn Sialaff w Berlinie produkuje — poza znanymi już z lokali samoobsługowych automatami do sprzedaży napojów — specjalny automat nowego typu zwany „Kaskadą”.

Na zdjęciu: Kontrola techniczna automatów „Kaskada”. FOT—CAF

Aby konsument był zadowolony

Jedną z placówek handlu miejskiego starających się nadążać za wzrastającymi potrzebami naszego miasta jest Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Rzeszowie. Przystępując do organizowania zaopatrzenia ludności w towary spółdzielnia ta musiała pokonać wiele trudności, aby sprostać wymaganiom konsumenta.

I trzeba przyznać, że w wielu dziedzinach ten cel osiągnięto. Rzeszowska PSS prowadzi już 95 punktów sprzedaży detalicznej, łącznie ze sklepami branży spożywczej i przemysłowej.

Nie zaniedbuje ona również produkcji, mając w swym władaniu 4 zakłady piekarnicze, rozlewnię piwa i wytwórnię wód gazowych.

Duże znaczenie ma także praca społeczno-wychowawcza, prowadzona wśród dziecięcych rzeszy członków. W ubr. PSS zorganizowała 15 różnych kursów jak np. kroju i szycia, gotowania, w których uczestniczyło około 500 kobiet.

Różnorodne punkty usługowe PSS, wśród których największą popularnością cieszyły się wypożyczalnia sprzętu, świadczyły swym członkom ponad cztery tysiące usług.

Jeśli zaś chodzi o bilans działalności gospodarczej, war to wspomnieć, że rzeszowska PSS plan sprzedaży w roku ubiegłym wykonała w 103,5 proc. Przekroczone również plany we wszystkich dziedzinach działalności produkcyjnej. Rzecz zrozumiała, że musiało się to korzystnie odbić na sytuacji w zaopatrzeniu konsumenta. Potwierdzeniem tego może być fakt, że PSS zdobyła III miejsce we współzawodnictwie w skali krajowej.

Mimo to, PSS w Rzeszowie zdaje sobie sprawę, że aby klienci byli z niej całkowicie zadowoleni, potrzeba jeszcze dużo zrobić, aby poprawić jakość produkcji, sprawność usług, organizację, zaopatrzenie i kulturę handlu w samym mieście.

Stąd plany i zamierzenia na przyszłość. A plany te są imponujące. Przede wszystkim w planach na rok 1959 i przyszłe lata, na szeroką skalę zamierzone są prace modernizacyjne w urządzeniach sklepowych i wyposażeniu lokali usługowych, wpływających na estetykę i jakość usług handlu. Jest więc nadzieja, że takich estetycznie urządzonych sklepów jak sklep zabawkarski i punkt kosmetyczny przy ul. 3 Maja, będzie niedługo o wiele więcej.

Planuje się bowiem nowoczesne wyposażenie 4 sklepów przemysłowych. W najbliższych dniach zostaną zakończone prace modernizacyjne w sklepie samoobsługowym przy ul. Grunwaldzkiej.

Ponieważ PSS czasem zupełnie z niezrozumiałych względów ma trudności z uzyskaniem lokali handlowych z no-

Wiecznie młoda

Dyskretny czar, wzruszająca bezpośredniość, wytworna elegancja, akusamitny, ciepły głos, uśmiech, którym bogato obdarza wiadownię — to Józefina Baker. Złota a nie czarna, nawet nie brązowa, wiecznie młoda Józefina, królowa lekkiej piosenki i tańca, której przez trzy pokolenia nikt nie zdołał zdezorientować, zbierająca do dziś triumfy na wszystkich kontynentach. Aby zrozumieć oszałamiające powodzenie Józefiny, trzeba ją zobaczyć, trzeba usłyszeć.

Józefina jest piosenkarką, tancerką, jest artystką w każdym calu i pełną kokieteryjną kobietką. Jej wrażliwość artystyczna uwidacznia się nie tylko w pięknej, pełnej uczucia interpretacji, geście, mimice, ale również w szalenie interesującej charakterystyce i we wspaniałych toaletach. Cztery kreacje, w których występuje na koncertach w Polsce są dzie-

łem słynnego paryskiego domu mody „Diora”.

Ta niezaprzeczalnie wielka artystka w swej „długiej wiekowej” karierze odwiedziła Polskę po raz drugi. Pierwszy raz była w 1934 r. i dziś po 25 latach. Jak ona to robi, że stale ma tylko tych trzydziści parę lat, pozostanie jej tajemnicą.

W czasie krakowskiego występu w hali „Wistły”.

Józefina Baker pozdrowia Czytelników „Nowin”

na tle inteligentnego akompaniamentu Szweda Tor Hultina i polskiego zespołu jazzowego Kazimierza Turawicza, usłyszeliśmy kilkanaście piosenek w językach francuskim lub angielskim. Słyszeliśmy piosenki z repertuaru, którym w swoim czasie podbiła świat. Jak dawno to było — zapewne nie pamięta również Henryk Ładosz — prowadzący na tym wieczorze konferansjerkę w sposób jak zwykle miły i szczerzy, bezpośredni.

Józefina śpiewała m. in.: „J'ai deux amours”, „Parlez moi d'amour i „Voilà Paris”, piosenki lekkie, dowcipne, pełne francuskiego czaru i pełne uczucia dramatycznego jak „Sunny boy” i śpiewana na zakończenie pieśń o swej dziecięcej przybranym dzieci.

Krakowską publiczność, początkowo dość chłodną w przypuszczam z powodu nieznaności przez ogromną większość nawet w najmniejszym stopniu jęz. francuskiego — nie kupiła sobie, lecz zdobyła swym niewymownym czarem i promieniującym ciepłem.

Józefina Baker śpiewa, tańczy i dowcipnie wprowadza słuchaczy w nastrój następnej piosenki, opowiada różne anegdotki. Przed kilku laty, kiedy tyłko śpiewała, ktoś z wido-

wni zawołał: Józefino tańcz! — Przecież skończyłam już 50 lat — odpowiedziała. No to co! — padło jako replika.

I dziś jest jeszcze aktualne; No to co, że masz ileś tam latek ponad pół wieku!

Wybaczcie powyższe superlatywy, ale Józefina Baker i jej sztuka są właśnie takie. Ona jest wielką piosenkarką, artystką i wspaniałym człowiekiem.

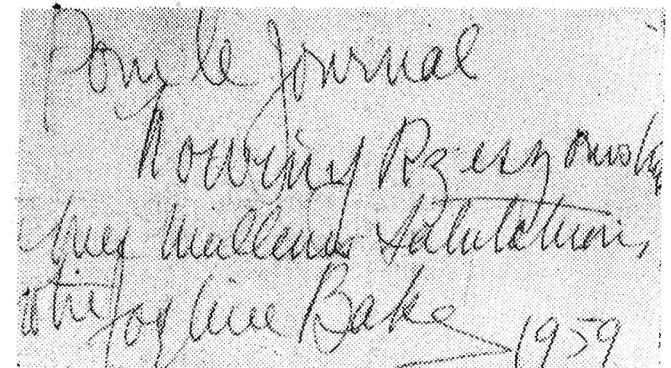
Po koncercie zwróciłm się do Józefiny Baker o parę słów dla Wasz mil Czytelnicy. Była właśnie zajęta rozplatywaniem białoczerwonej kokardy od bukietu goździków, które przed chwilą otrzymała.

„Nowin”

— Przepraszam, na sekundę — powiedziała. — Najpierw muszę schować wstążkę. To dla mej matki do warkoczy! Czyż nie jest wspaniałym człowiekiem?

Cecylia M. Guziółek

Pozdrowienia Józefiny Baker

Dziś w naszym przeglądzie „Zycie Warszawy”. Odkrycie złóż siarki na terenie woj. rzeszowskiego absorbuje w dalszym ciągu uwagę naszych warszawskich kolegów po piórze.

Życie Warszawy

W artykule pt. „Złota geologia i tombakowa organizacja”, który ukazał się w niedzielnym numerze cytowanego wyżej „Zycia Warszawy” przeczytaliśmy z niepokojem:

„... Zagłębie nie rozwija się prawidłowo. Przeszło 5 lat minęło od czasów odkrycia. Powiedzmy krótko: lat tych nie wykorzystano odpowiednio. I to w zasadzie, nie z przyczyn finansowych, technicznych czy kadrowych. Brakuje właśnie kompleksowej organizacji i całej sprawy — jasnej koncepcji rozwoju zagłębia, umotywowanych decyzji, energicznego, odpowiedzialnego zarządzenia całością, a nie wycinkami.

... Praktycznie nadal, chociaż piąty rok mija, nie ma ostatecznie sprecyzowanego programu rozbu-

Może przystosować zakład do produkcji mebli?

KSR w Sędziszowskich Zakładach Drzewnych

Niedawno w Sędziszowskich Zakładach Przemysłu Drzewnego, odbyła się konferencja Samorządu Robotniczego, której zadaniem było przedyskutowanie planowych zadań zakładu na najbliższe lata. Referat wygłoszony przez dyrektora zakładów tow. Tadeusza Wójcika charakteryzował sytuację zakładu w świetle uchwał XII Plenum KC PZPR, a także nakreślił perspektywę rozwoju zakładu w najbliższych siedmiu latach. Jak podano w referacie za rok 1958 plan został wykonany w 106 proc. Przyszłe lata dla SDPD upływać będą pod znakiem zwiększonej produkcji. Już w roku 1959 zakład wyprodukuje 4 tys. sztuk wozów kutych, 5 tys. sztuk wozów gumowych przy równoczesnym dalszym zwiększeniu asortymentu o 3 typy. W perspektywie lat do 1965 produkcja wozów ogumionych z 5 tys. sztuk wzrośnie do 7 tys. Nie zapomniano także o produkcji eksportowej. W oparciu o doświadczenia 1958 r. planuje się na szeroką skalę uruchomić produkcję suszarek w ilości 100 tys. sztuk w roku 1958 i 150 tys. sztuk w roku 1959. Na konferencji dużo uwagi poświęcono sprawie wydajności pracy, którą zamierza się osiągnąć poprzez pełne wykorzystanie czasu pracy i postęp techniczny. W tym też okresie wzrosną płace robotników grupy przemysłowej. W dyskusji, w której udział brało 14 członków załogi padło wiele wniosków i uwag dotyczących usprawnienia gospodarki. Wśród nich najważniejszy był wniosek sugerujący rozbudowę i przystosowanie zakładu do produkcji mebli. L. Fietko

jest pomijany przy rozdziale wielu towarów... Przebiegła spójność niektórych towarów kształtuje się znacznie niżej od przeciętnej krajowej. M. in. przeciętna rzeszowska tkanin jedwabnych na głowę rocznie wynosi 1,44 m (krajowa 1,73 m), tkanin wełnianych — 1,35 m (krajowa — 2,19 metrów).

... Kupcy rzeszowscy słuchali swoich kolegów rozprawiających w sklepach samoobsługowych o nowoczesnych formach handlu jak bałki o żelaznym wyluku. Gdzie im jeszcze do nowoczesnych SAM-ów. Handel rzeszowski tkwił jeszcze i wleżał w kramiackich i budach pamiętających czasy, gdy Francuszek Józef był kadetem”.

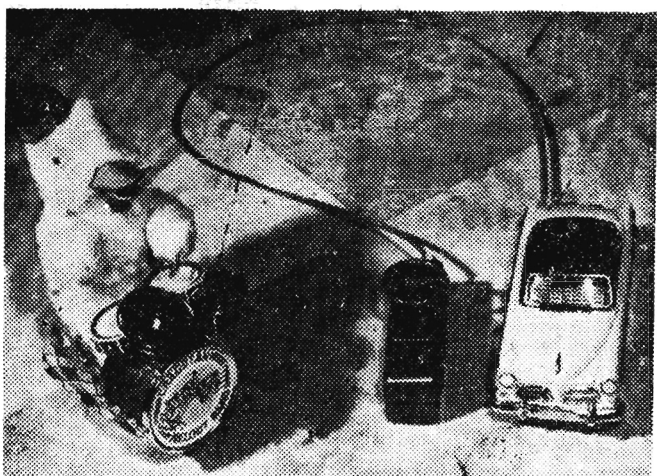
Łza się w oku kręci, kiedy się czyta takie oceny.

Trybuna Ludu

A raczej w jej dodatku „Trybunie Literackiej”. Goliński w artykule pt. „Oczy na wschód” zajmując się dysproporcjami rozwoju kulturalnego poszczególnej części Polski postuluje m. in.:

„... Warto zastanowić się nad inwestycyjnym planem kulturalnym dla 5—6 województw, nad podwyższeniem kwalifikacji pracujących tam ludzi. Warto, aby częściej na szpaltach pism centralnych pojawiały się omówienia spektakli teatralnych z Lublina, Rzeszowa i Białegostoku; aby w planach rozwoju telewizji znalazły się stacje

(Ciąg dalszy na str. 5)

Kaczka — perkusistka ze świecami oczami oraz samochód zdalnie kierowany przy pomocy baterii elektrycznej — oto nowe zabawki szwedzkie. FOT—CAF

